

Глава 104.

За предложеніе-то, да сѣ соединатъ
церквы-те, въ времето на царь
Іоанна Ватаза.

Латини-те кѣто освоиша Константинополь, восточно-то сѣ царство распрасна; и послѣ двѣ години сѣ избра за царь въ Никееѣ Теодоръ Ласкаръ, зетъ на Алексіа Комнина, на кого-то стана пріемникъ Іоаннъ Ватазъ, на хитадо и двестѣ и двадесать и второ лѣто по Хрїста, кой-то завлада много градовы въ Европѣ и въ Еллиспонтъ, и принѣди Валдуина б. кой-то оправлаваше Константинополь, за да побѣгнѣ въ Италиѣ, и да иска помощь отъ папа. За таѣ причинѣ сѣ събра соборъ въ Лугдонъ, на хиладо и двестѣ и четиридесать и пето лѣто по Хрїста, гдѣто сѣ предложи и за соединеніе-то на церкви-те, кое-то и папа желаше и царь Іоаннъ Ватазъ искаше. Іоаннъ искаше, за да намѣри причинѣ, да сѣ опрїатели сѣ сѣ папа, а папа искаше, за да подчини Константинополь, и да извади мрѣзость-тѣ междѣ Гърцы-те и Латини-те; зато папа Григорій д. провади намѣстницы, тѣ да избиратъ различности-те; и кѣто сѣ събра собор-атъ въ Никееѣ Витинійскѣ, гдѣто бѣше и царь Іоаннъ Ватазъ, сичкы-те разлики сѣ оглавиша за исхожденіе-то на сватаго Духа, и за пресный-атъ хлѣвъ; но нищо не можа да стани, защо ни една старна несклони. И второй пѣтъ сѣ предлага предложеніе за соединеніе, на